

Med denne kommentar skal jeg ikke sige mere til dette forslag andet end, at det er ét forslag blandt de formentlig mange, der cykler rundt i Europa. Alle landene har en interesse i at bevare deres indflydelse, men hvis man vil en udvidelse, så er det nok nødvendigt at se i øjnene, at der kun er 100 pct.s indflydelse til deling.

Der skal ikke være tvivl om, at SF lægger vægt på, at Danmark fastholder det nationale kompromis, hvor den nuværende traktat indeholder en balance mellem store og små lande, og denne balance skal fastholdes.

Og så til forslaget om begrænsning af Europa-Parlamentets beføjelser. Enhedslisten har ganske ret i sin måske lidt kortfattede og firkanterede analyse af institutionernes kamp, herunder Parlamentets kamp for at blive et rigtigt parlament. Nu har Enhedslisten valgt enkelte områder ud, som regeringen skal lave forslag til traktatændringer om. Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt det egentlig er nødvendigt med traktatændringer på de enkelte områder, som Enhedslisten af uransagelige grunde har valgt at hive frem, men SF er enige med forslagsstillerne i det principielle: At opmærksomheden skal rettes mod den rolle, Parlamentet spiller i sin stadige kamp for mere magt.

Det er ikke via udvidelse af Parlamentets beføjelser, at det demokratiske underskud fjernes. Det demokratiske underskud fjernes ved, at de nationale parlamenter inddrages i beslutningsprocessen på en sådan måde, at de får initiativret. Hermed igangsættes en proces, der skal gøre EU-spørgsmål til et integreret led i den demokratiske debat i de enkelte lande.

Vi ser derfor med interesse på de overvejelser, som det franske parlament har gjort sig om udviklingen af de nationale parlamenters indflydelse. Det franske Europaudvalg har således angivelig foreslået, at der skabes et interparlamentarisk udvalg, som skal bestå af parlamentsmedlemmer fra de nationale parlamenter. Udvalget skal ganske vist kun rådgive om direktivudkast, men det giver da mulighed for en demokratisk debat, som er absolut nødvendig.

Formentlig kommer der andre forslag frem, for i takt med at EU udvikler sig, indskrænkes de nationale parlamenters indflydelse, medmindre de begynder at agere. Det er dén proces, vi skal have fremmet, for først da får vi en reelt demokratisk debat, først da kan de nødvendige spørgsmålstegn ved EU's ageren blive sat.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg må sige, at den modtagelse, som Enhedslistens to forslag, B 41 og B 43, har fået, ikke kan overraske nogen, men der er alligevel anledning til at beklage den måde, Enhedslistens to forslag foreløbig er blevet modtaget på.

Udenrigsministeren startede med at redegøre for køreplanen for regeringskonferencen og sagde nogle ting om, at vi jo skulle diskutere de her emner osv., at der var en køreplan, og at der skulle være en offentlig debat.

Flere ordførere har allerede været inde på, at vi jo skal lade os påvirke af debatten, og vi jo skal i gang med forhandlinger osv., og så kan det jo ikke nytte noget, at vi står og diskuterer sådan nogle forslag. Jeg synes ikke, det er en rimelig måde at tage stilling til to konkrete forslag på, når vi nu ved, at vi har det grundlæggende princip i dansk ret, at nyere lov går forud for ældre lov. Det betyder også, at Folketinget sagtens kan markere sin politiske holdning til nogle forskellige emner, som vi senere skal forhandle om, og hvor vi må erkende, at der vil være nogle områder, hvor vi måske har nogle holdninger, der ikke kan vinde gehør i de forhandlinger, der kommer på regeringskonferencen i 1996.

Men det betyder jo omvendt ikke det, som en del ordførere åbenbart har konkluderet, nemlig at vi ikke har mulighed for i Folketinget at tage stilling nu, at vi ikke har nogen holdning nu, og at partierne er holdningsløse. Selvfølgelig må partierne have nogle grundlæggende politiske holdninger til de emner, som Enhedslisten her fremlægger. Så kan man selvfølgelig i de forhandlinger og den debat, som kommer, se, om man bliver nødt til at lade sig overbevise af argumenter og så ændre sin holdning på visse områder.

Derfor skal jeg også sige, at i Fremskridtspartiet har vi opfattet den foreløbige debat om disse forslag lidt i stil med den måde, som hr. Uffe Ellemann-Jensen under debatten i tirsdags havde indtryk af at en folkeafstemning osv. skulle foregå på, nemlig ved at vi på et eller andet senere tidspunkt skal tage stilling til en eller anden pakke omkring EU-forholdene – og så bliver befolkningen reelt taget som gidsler.

Det, vi derimod skal – og som vi i Fremskridtspartiet ønsker – er, at vi får diskuteret det politiske indhold, de enkelte politiske emneområder, og dér må vi som parti selvfølgelig markere den politiske overbevisning, den politiske holdning, som vi har til det konkrete forslag, der